

hen; men jeg vil tillade mig en enkelt Bemærkning i saa Henseende. Da Folkethinget med Hensyn til Justitsministeriet har været meget forekommende i alle de Begjeringer om Penge, som ere blevne gjorte, har jeg for det Ministeriums Vedkommende, som jeg har den Ære at forestaae, ikke istunde at begjære noget Nytt her i Landsthinget; det skulde da kun være, hvis der, efterat Sagen allerede har været behandlet i Folkethinget, mig ubekjendt, skulde fremkomme aldeles nye Omstændigheder, som, medens Behandlingen her stod for, skulde foranledige en saadan Begjering. Men jeg tør ikke udtale, hvorvidt det Samme finder Sted med Hensyn til de øvrige Ministerier, og, naar det hidtil har været Brug, at der er blevet nedsat et Udvalg i Finantsagen, endog saa naar Forslaget til Finantsloven er indbragt her i Thinget meget langt hen i Sesstønen, saa kunde det vist have nogen Betænelighed nu at afvige deraf. Det maa jo nemlig indrømmes, at det med Hensyn til den særlige Bevilling af mange Poster paa Finantsloven, som forudsætter i Detail gaaende Undersøgelser, kan være langt heldigere, at Sagen, istedetfor at komme til Behandling i Salen, først forhandles i et Udvalg, og uden at jeg nærmere skal udtale mig om Behandlingsmaaden, troer jeg derfor vel, at det kunde være rigtigt, at der paa et eller andet Stadium af Sagen blev nedsat et Udvalg.

Jeg haaber, at den høitærede Formand vil tillade mig at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til nogle Øttringer, som gave Anledning til den Udtalelse, vi nyligt hørte fra den høitærede Formands Side; dog skal jeg søge at holde mig indenfor de af ham betegnede Grændser. Den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Wessely) opfattede det Spørgsmaal, om Regjeringen kunde være berettiget til at indrømme Nationalbanken Tilslædelse til at udstede en forøget Mængde Sedler, uden at Regjeringen om dette Spørgsmaal havde forhandlet med Rigsdagen, og han meente, at et saadant Spørgsmaal, som for Tiden var under Forhandling, kunde foranlediget, at et Udvalg kunde anses for ønskeligt, da i saa Tilfælde ogsaa dette Spørgsmaal kunde blive behandlet i samme. Jeg veed ikke,

hvorpaa den ærede Rigsdagsmand vil bygge denne Formening, at en Forhandling med Rigsdagen herom skulde være nødvendig, og alene af den Grund vil jeg ikke indlade mig paa Realiteten af Spørgsmaalet ved denne Leilighed; men jeg skal dog tillade mig den Øttring, at den steete Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmands Side dog neppe kan retfærdiggjøre et Udvalgs Nedsættelse, da jeg meget frygter for, at den Udtalelse, Udvalget vilde gjøre, vilde komme for seent, efterat Spørgsmaalet maastee allerede var afgjort af Regjeringen.

Formanden: Der er sikkert Intet fra Thingets Side imod, at den første Landsthingsmand for 1ste Kreds tager Ordet, naaget han alt har havt det 2 Gange (Nei! Nei!).

Andræ: Jeg skal gjerne frafalde det (Nei! Nei!); ja, jeg skal da i ethvert Tilfælde indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning i Anledning af det Foredrag, Thinget nys hørte af den høitærede anden Landsthingsmand for 6te Kreds (Bardenfleth). Jeg skal ikke forsøge paa udførligt at imødegaae de af den ærede Landsthingsmand udtalte Anskuelser, da det let vil erkjendes, at der er en principiel Uoverensstemmelse mellem vore Anskuelser. Det er mig aldeles intet Nytt. Den høitærede Landsthingsmand maatte udtale sig saaledes fuldkommen i Consequens med sine tidligere Udtalelser. Det vil erindres, at den høitærede Landsthingsmand var Medlem af det Ministerium, der fremlagde Grundloven og af det, der gjennemførte Behandlingen af Grundloven paa den grundlovgivende Rigsdag, og det er just fra dette Ministeriums Side, at denne Anskuelse gjorde sig gjældende, at der skulde opnaaes noget Væsentligt ved at holde Finantsloven i den Stilling, hvori den nu er sat i Grundloven, ligeoverfor det andet Thing. Det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat for at tage Sagen under Overveielse, kom til en ganske anden Opfattelse. Udvalget formeente nemlig, at hvis man vilde have en sliq Indflydelse gjort gjældende fra Landsthingets Side, fra det mere conservative Element i Repræsentationen, som man dengang opfattede det, saa burde man paa ingen Maade holde de to Thing særskilte for sig ved Behandlingen af